potuerãt ⁊ fugere in ſolitudinẽ ſexcẽti viri: ſederũtq; in pe
tra remmõ menſib⁹ q̃ttuoꝛ. Regreſſi aũt filij iſrl' omẽs reli
quias ciuitatis a viris vſq; ad iumẽta gladio ꝑcuſſerunt.
cũctaſq; vꝛbes ⁊ viculos beniamin vorax flãma ꝯſũpſit.

C. XXI.

Jurauerant quoq; filij iſrael in

maſpha. ⁊ dixerũt: Nullus nr̃m dabit filijs beniamin de
filiabus ſuis vxoꝛẽ. Venerũtq; oẽs ad domũ dei in ſilo.
⁊ in ꝯſpectu ei⁹ ſedẽtes vſq; ad veſperã leuauerũt vocẽ. et
magno vlulatu ceꝑunt flere dicẽtes: Quare dñe deus iſrl'
factũ ẽ hoc malũ in populo tuo: vt hodie vna tribus aufe
ret̃ ex nobis? Altera aũt die diluculo ꝯſurgẽtes extruxer̃t
altare: obtulerũtq; ibi holocauſta ⁊ pacificas victimas. ⁊
dixerũt. Quis nõ aſcẽdit in exercitũ dñi de vniuerſis tri
bubus iſrl'? Grandi eni iuramẽto ſe ꝯſtrinxerãt cũ eſſent i
maſpha. īterfici eos q̃ defuiſſent: ductiq; pnia filij iſrl' ſuꝑ
fratre ſuo beniamin. ceꝑunt dicere: Ablata ẽ trib⁹ vna de
iſrl'. Vñ vxoꝛes accipiẽt? Omẽs eni in ꝯmune iurauimus
nõ daturos nos his filias nr̃as. Idcirco dixerũt: Quis
ẽ de vniuerſis tribub⁹ iſrl' q̃ nõ aſcẽdit ad dñm i maſpha.
Et ecce īuenti ſũt habitatoꝛes iabis galaad in illo exercitu
nõ fuiſſe. Eo quoq; tpe cũ eſſent in ſilo null⁹ ex eis ibi reꝑ
tus ẽ. Miſerũt itaq; decẽ milia viros robuſtiſſimos. ⁊ p̃
ceperũt eis: Ite ⁊ ꝑcutite habitatoꝛes iabis galaad i oꝛe
gladij. tã vxoꝛes q̃z ꝑuulos eoꝝ. ⁊ hoc erit qđ obſuare de
bebitis. Omne generis maſculini ⁊ mulieres q̃ cognoue
rũt viros īterficite. virgines aũt reſeruate. Inuẽteq; ſunt
de iabis galaad q̃dringẽtę virgines q̃ neſcierũt viri thoꝝ
⁊ adduxerũt eas ad caſtra in ſilo in terrã chanaan. Miſe
runtq; nũcios ad filios beniamin q̃ erãt in petra rẽmon.
⁊ p̃ceperũt eis vt eas ſuſciꝑent i pace. Venerũtq; filij bẽ
iamin i illo tpe. ⁊ date ſunt eis vxoꝛes de filiab⁹ iabis ga
laad: alias aũt nõ reppererũt q̃s ſimili mõ traderẽt. Vni
uerſuſq; iſrl' valde doluit ⁊ egit pniam ſuꝑ īterfectione vni
us trib⁹ ex iſrl': dixerũtq; maiores natu: Quid faciem⁹ re
liq̃s q̃ nõ acceꝑunt vxoꝛes? Omẽs in beniamin fęmię cõ
ciderũt. ⁊ magna nobis cura ingẽtiq; ſtudio ꝓuidendũ ẽ
ne vna trib⁹ deleat̃ ex iſrl'. Filias eni nr̃as eiſ dare nõ poſ
ſumus ꝯſtricti iuramẽto ⁊ maledictõe q̃ dixim⁹: maledict⁹
q̃ dederit de filiabus ſuis vxoꝛẽ beniamin. Ceperũtq; cõ
ſiliũ atq; dixerũt. Ecce ſollẽnitaſ dñi ẽ in ſilo anniuerſaria
q̃ ſita ẽ ad ſeptẽtrionẽ vꝛbis bethel: ad oꝛientalẽ plagã vię
q̃ de bethel tẽdit ad ſichimã. ⁊ ad meridiẽ oppidi lebona.
Pręceperũtq; filijs bẽiamin. atq; dixerũt: Ite ⁊ latitate i
vineis. Cumq; videritis filias ſilo ad ducẽdos choꝛos ex
moꝛe ꝓcedere: exite repẽte de uineis. ⁊ rapite ex eis ſingu
li vxoꝛes ſingulas. ⁊ ꝑgite in terrã beniami. Cũq; venerit
prẽs eaꝝ ac frẽs ⁊ aduerſũ vos q̃ri ceꝑint atq; iurgari. di
cemus eis: Miſeremini eoꝝ: Nõ enim rapuerũt eas iure
bellantiũ atq; victoꝝ. ſed rogãtib⁹ vt acciꝑent nõ dediſti
⁊ a veſtra ꝑte peccatũ ẽ. Fecerũtq; filij bẽiamin vt ſibi fue
rat īperatũ ⁊ iuxta numerũ ſuũ rapuerũt ſibi de his q̃ du
cebãt choꝛos vxoꝛes ſingulas: abierũtq; in poſſeſſionem
ſuã ędificãtes vꝛbeſ. ⁊ habitãtes in eis. Filij quoq; iſrael
reuerſi ſunt ꝑ tribus ⁊ familias i tabernacula ſua. In die
bus illis nõ erat rex in iſrl': ſed vnuſquiſq; qđ ſibi rectũ vi
debat̃ hoc faciebat.

Liber Judicum Explicit. Liber Ruth Incipit.

C. I.

In diebus uniuſ

iudicis qñ iudices p̃erant fa
cta ẽ fames in terra. Abijtq;
ſ christus
homo de bethleẽ iuda vt pe
ſ regione. ſ. dyaboli qui ẽ prin
ceps huius mũdi
grinaret̃ in regiõe moabitide
cũ vxoꝛe ſua. ac duobus libe
ſ deus meus rex hic ẽ chriſt⁹ cui dicit̃. in
tende voci oꝛõis mee: rex meus ⁊ de⁹ me⁹
ris. ipſe vocabat̃ elimelech
ſ. i. pulcra ſ pulcra es amica mea ⁊c.
vxoꝛ eius noemi ⁊ duo filij. alter
maalon. ⁊ alter chelion. euphratei
ſ iudeã q̃ male vtebatur lege
de bethleẽ iuda. Ingreſſiq; regio
nem moabitidẽ moꝛabant̃ ibi. Et
moꝛtuus ẽ elimelech maritus noe
ſ in exilio huius mũdi ſ eccleſia ſ cũ doctoꝛibus
ſ q2 apoſtoli duarũ plebiũ ſibi ſociauere ꝯſoꝛtiũ
iudeoꝝ. ſ. ⁊ gentiũ
mi remaſitq; ipſa cũ filijs. Qui
acceperũt vxores moabitidas q̃z
decrux ei⁹ ſ hi ſunt fideles de iudeis qui robur
fidei ⁊ foꝛtitudinẽ opationis pꝛimi p̃ceperũt
vna vocabat̃ oꝛpha altera ruth.
ſ apoſtoli ⁊ ꝓphete
Manſerũtq; decẽ ãnis ibi ⁊ ambo
moꝛtui ſũt maalon videlicet ⁊ che
ſ in hac ꝑegrinatione poſt aſcẽſionẽ domini ſ ec
cleſia ſ ꝓphetis ⁊ aplis quoꝝ caruit preſentia tẽ
poꝛali vel coꝛpali
liõ remãſitq; mulier oꝛbata duo
bus liberis ac marito ⁊ ſurrexit vt

Facta ẽ fames. Propter paucitatem ſpũalium doctoꝝ qui
bus iudicãdi dat̃ au
ctoꝛitas facta ẽ fames
vbi dei qñ lex etiã per
iudaicas traditiones
corrupta eſt.

Abijt homo ⁊c.
Raba. Chriſtus. i. in
bethleem iuda nat⁹ ꝑ
egrinationẽ huius mũ
di viſitauit cum vxoꝛe
ſua. i. eccleſia ⁊ cũ duo
bus liberiſ. duob⁹. ſ. oꝛ
dinib⁹ ꝓphetarũ ⁊ apo
ſtoloꝝ q̃ ſanguĩe chri
ſti a peccati ſeruitute
ſunt liberati.

Abijt hõ. R. Quẽ
quidã decalogũ intel
ligũt ⁊ vxoꝛẽ eius ſina
gogã ⁊ duos filios re
galẽ honoꝛẽ ⁊ ſacerdo
talẽ. q̃ nõ ſolũ in gẽte
iudeoꝝ. ſ ⁊ pſelitoꝝ
copulã ſibi acq̃rebant
ſicut in tpe dauid ⁊ ſa
lomonis ⁊ alioꝛum fa
ctum ẽ.

Maalon. Qui
de feneſtra vel a pꝛici
pio hic ẽ choꝛus ꝓphe
tarum ꝑ quos de fene
ſtra pꝛimũ fidei lumẽ i
oꝛbem ꝓceſſit. q̃ etiam
veri luminiſ. i. chriſti pꝛi
mi p̃dicatoꝛes fuerũt.

Chelion. Con
ſummatio hi ſunt apli
q̃ enigmata ꝓphetarũ
ad conſummationem pleni ītellectus perduxerunt hi merito eufratei. ⁊ de
bethleẽ iuda oꝛti ſunt q̃ cęleſti pane ſaciati ꝑ p̃dicationem euãgelij fructũ
p̃dicationis collegerũt. eufrateus eni frugifer. bethleẽ domus panis. iudas
ꝯfeſſio īterpretat̃. vñ vos date illis mãducare. Itẽ. Euntes p̃dicate euãge
liũ regni dei ⁊ alibi. elegi vos de mũdo vt eatis ⁊ fructũ afferatis.

Ruth. Videns vel feſtinãs vel deficiẽs. in qua obediẽtia ⁊ credulitas
gẽtiũ deſignat̃. de q̃b⁹ dr̃ ppl's quẽ nõ cognoui ſeruiuit mihi ⁊c. ⁊ alibi. ethio
pia p̃ueniet man⁹ ei⁹ deo. Vocabant̃ ergo duo ppli ꝑ ſanctos p̃dicatoꝛes
ad ꝯſoꝛtiũ fidei ⁊ electoꝝ dei vt ex diuerſis gregib⁹ fieret vnũ ouile.

Moꝛtui ſunt ⁊c. Poſt ꝑfectionẽ pij laboꝛis. i. de exilio hui⁹ mundi

ad celeſtia regna mig‑
uerāt vt expleto man‑
dato ↄ̄calogi accipent
denariū beatitudinis.

Egreſſa ē cum vtraq́ȝ nuru. Stu‑
dioſe ſatagit ecclīa vt
plebes q̄s apl̄i ⁊ ꝓphe‑
te tpe ſuo inſtruxerūt
ꝑducat ad vnitatē fi‑
dei ⁊ ſocietatē chriſtia‑
ne religionis q̄ ſcriptu‑
ra referente didicit · qꝛ
iuſtus nō derelinquet
nec ſemē eiꝰ q̄rens pa‑
nem q̄ de celo deſcēdit

Ite in domuȝ. Eccleſia nō indiſcrete
agit nec indiſcrete quē
q̄ȝ recipit · vnde · nolite
omni ſpūi credere · ſ; ꝓ‑
bate ſpūs ſi ex deo ſūt
pn̄t hec ſinagoge ↄue‑
nire q̄ retrahit ad fidē
chriſti veniētes · ⁊ ma‑
xime illud vt ſupata a
veritate infirmā ſe co‑
gnoſcit ⁊ effetaȝ · dicēs
reuertimini filie mee.

Non vl. h. f. Vox ſinagoge ↄ̄itatez
ↄfitētis ⁊ ſupuenientē
culpā nō tacētis q̄ a ui‑
ro .i. dauid relicta ⁊ a
filijs .i. regibꝰ ⁊ princi‑
pibus priuata ſterilez
ſe eſſe ⁊ infirmā ad cō‑
cipiendū filios deo cō‑
fitet̄ poſt aduentū xp̄i.

Eleuata igit̄ voce ⁊c. Per has mul.
quarū vna dolēs ⁊ lu‑
gens a ſocru recedit al‑
tera obſtinato animo
adheret credētes ſigni‑
ficant̄ quoꝝ alij ꝑcep‑
ta gr̄a baptiſmi ⁊ ſoci‑
etate fidei ad errores
priſtinoſ relabunt̄ · q̄s
ſignificat orpha · q̄ ad
deos ſuos reuſa ē · alij
vero definito ↄſilio ꝑ‑
ceptā gratiaȝ ↄſecunt̄
quos ſignificat ruth.

Quocūq́ȝ eniȝ per. per. Sic ecclīa
de gentibꝰ vocata reli‑
cta patria .i. idolatria
omiſſa carnali ↄuerſa‑
tione ⁊ deſiderijs · ꝓfi‑
tetur deum ſuū eſſe in
quē crediderūt ſancti
⁊ ituram q̄ caro chriſti
aſcēdit ⁊ ꝓ eius noīe ī
h̄ ſeculo pati vſq́ȝ ad
mortē ⁊ cū populo ſan‑
ctoꝝ ⁊ ꝓphetarū ⁊ pa‑
triarcharū . vn̄ letami
ni gētes cū plebe eius.

i patriā ꝑgeret · cū vtraq́ȝ nuru ſua
de regione moabitide · audie rat ei
q̄ reſpexiſſet dn̄s populū ſuum ⁊
ſ vite
dediſſet eis eſcas . Egreſſa ē itaq́ȝ
ſ mūdo
de loco ꝑegrinationis ſue cū vtra‑
†plebe †chriſto vel mādatis eius †i firmiter
q́ȝ †nuru ſua · ⁊ iaȝ †i uia †reuertēdi
poſita in terrā iuda dixit ad eas .
Ite i domū mr̄is v̄r̄e faciat vobiſ
cū dn̄s miſc̄diaȝ ſic feciſtis cū mor‑
tuis ⁊ mecū det vobis īuenire req̄‑
em in domibꝰ viroꝝ quos ſortitu‑
re eſtis · ⁊ oſculata ē eas. Que ele‑
uata voce flere cepunt ⁊ dicere te‑
cū ꝑgemuſ ad populū tuū. Quibꝰ
illa rn̄dit. Reuertimi filie mee · cur
ſ al · num
venitis mecū. Non vltra habeo fi‑
lios in vtero meo · vt viros ex me
ſperare poſſitis. Reuertimini filie
ſ al · mee ⁊ abite
moabitide. Etiā ſi poſſem hac no‑
cte ↄcipe ⁊ parere filios ſi eoſ expe‑
ctare velitis donec creſcāt ⁊ annoſ
pubertatis ipleant · an̄ eritis vetu‑
le q̄ȝ nubatis . Nolite queſo filie
mee facere hoc qꝛ v̄r̄a āguſtia ma‑
gis ꝓmit me · ⁊ egreſſa ē manꝰ dn̄i
ↄtra me Eleuata igit̄ voce flere rur‑
ſum cepunt · orpha oſculata ē ſocꝝ
ac reuerſa eſt. Ruth adheſit ſocrui
ſue. Cui dixit noemi . En reuerſa ē
cognata tua ad ppl̄m ſuū · ⁊ ad de‑
os ſuos: vade cū ea q̄ rn̄dit · ne ad‑
uerſeris mihi vt relinquā te ⁊ abeā.
Quocūq́ȝ ei perrexeriſ ꝑgā ⁊ vbi mo‑
rata fueris: ⁊ ego ꝑiter morabor ·
ppl̄s tuꝰ ppl̄s meꝰ · ⁊ deꝰ tuꝰ deus
meꝰ . Que te t̄ra morietē ſuſcepit i
ea moriar · ibiq́ȝ locū accipiā ſepul‑
ture · hec mihi faciat deꝰ ⁊ hec ad‑
dat ſi n̄ ſola morſ me ⁊ te ſepauerit
vidēs ergo noemi q̄ obſtiato aio

ruth decreuiſſet ſecū ꝑgere aduer‑
ſari noluit · nec vltra ad ſuos redi‑
tū ꝑſuadere · ꝓfecteq́ȝ ſunt ſimul et
venerūt in beth leē. Quibuſ vrbē
ingreſſis: velox apud cūctoſ fama
ꝑcrebruit dicebātq́ȝ mulieres hec
ē illa noemi. Quibꝰ ait nō vocetiſ
me noemi .i. pulcraȝ ſed vocate me
marai hoc ē amarā qꝛ valde ama‑
ritudie repleuit me oīpotēs. Egreſ‑
ſa ſum plena · ⁊ vacuaȝ me reduxit
dn̄s · cur igitur vocatiſ me noemi ·
quā dn̄s hūiliauit ⁊ afflixit omipo‑
tenſ: venit ergo noemi cū ruth mo‑
abitide nuru ſua de terra ꝑegrina‑
tionis ſue ac reuerſa ē in bethleem
qn̄ primum ordea metebant.

C. II.

ERat aūt viro e‑
limelech ↄſanguineus hō
ſ fortitudo dei · vnde ⁊ vocabit̄ nomē eiꝰ ammira‑
potēs ⁊ magnarū opū noīe †booȝ.
bilis · ↄſiliarius · deus fortis . p. p. pa · fu · ſeculi.
Dixitq́ȝ ruth moabitis ad ſocrū ſu‑
†eccleſiā †ſpice remanētes fideles ſignificāt qui
trāſlatis ceteris ad celū nobis reliquūt ad exēplū
am · ſi iubes vadā in †agrū ⁊ †colli‑
†meſſis ſunt ſancti qui colligūtur reponēdi i hor‑
gā ſpicas q̄ fugerint manus †metē‑
reo dei meſſores ſūt angeli
tiū · vbicūq́ȝ clemētis in me priſſa
milias repero grām. Cui illa rn̄dit
vade filia mi · abijt itaq́ȝ ⁊ collige‑
bat ſpicas poſt terga metētiū. Acci‑
dit autē vt ager ille hr̄et dn̄m noīe
booȝ q̄ erat de cognatōe elimelech
⁊ ecce ipſe veniebat de bethleē. Di‑
xitq́ȝ meſſoribus · dn̄s vobiſcuȝ · q̄
†qꝛ chriſtus quelibet de doctoribꝰ qui minoribꝰ
rn̄derūt ei. Bn̄dicat tibi dn̄s · †Di‑
preeſt ſacerdotibꝰ quaſi ignorās de fide gentium
xitq́ȝ booȝ iuueni q̄ ꝓerat meſſoribꝰ
ſciſcitatur cū eū ꝓuocat ad predicandū
Cuiuſ ē hec puella. Qui rn̄dit hec
ē moabitis · que venit cū noemi de
regione moabitide et rogauit vt
ſpicaſ colligeret remanētes ſeqn̄s
†qꝛ ī initio · ſ · fidei vſq́ȝ ad ꝑfectionē boni opis.
meſſoꝝ veſtigia · † ⁊ de mane vſq́ȝ

aduētū chriſti merito
patit̄ et refugit pulcra
vocari qꝛ tpa ↄſpita‑
tis ſue finiri ↄſpicit.

Quādo primū or. me. ⁊c. Id ē. quā‑
do incarnationis ſue
ordinē ad myſterium
paſſionis chriſti ↄuer‑
tit. Meſſis eniȝ ordea‑
cea tēpus dn̄ice paſſio‑
nis exprimit · q̄ menſe
nouoꝝ .i. primo menſe
cōtigit. Bene ergo tē‑
pore illo ad bethleē ve‑
niūt qn̄ lex chriſtū quē
docet in bethleē natuȝ
ī paſcha .i. in mēſe no‑
noruȝ ꝓdicat occiſum
Sancta quoq́ȝ ecclīa
toto niſu laborat · vt
q̄s ad fidem ↄuocat ī‑
carnationis paſſionis
reſurrectōis merito im‑
buat. Meſſ ordeacea
iudeoꝝ exp̄mit credu‑
litatē q̄ pacto ſacram̄‑
to paſſionis ꝓdicanti‑
bus apl̄is primū ad fi‑
dē veniūt q̄ alibi quin‑
q́ȝ panibus ordeaceis
paſti a dn̄o legunt̄.

Erat aūt viro. Vir iſte ↄſanguineus
elimelech chriſtuſ ē ag‑
nus legis ⁊ legiſlator
qꝛ ꝑ legē ꝓmiſſus ⁊ de
pr̄iarchis natus ⁊ de
gente iudeoꝝ ſecundū
carnē. vn̄ ꝓpheta ſuſci‑
tabit vobis deꝰ de fra‑
tribꝰ veſtris tanq́ȝ me
audieritis · hic ē potēs
q̄ mūdi principē debel‑
lauit ⁊ totū orbem ſuo
imperio ſubiugauit ⁊
magnarū opū qꝛ celi ⁊
terre poſſeſſor ē · ⁊ in eo
ſunt omēs theſauri ſa‑
piētie ⁊ ſciētie. Ipſe ē
eni virtus dei ⁊ ſapiā

Accidit aūt ⁊c. Quia ſancta eccleſia
ad chriſtū ꝑtinet cuiꝰ
ſpōſa ⁊ corpus ē · de q̄
dicit̄ · fortitudo mea · ⁊
laus m · do · ⁊ alibi do‑
minus fortis ⁊ potens
d · p · i · p · Ipſe ē cogna‑
tus elimelech q̄ de be‑
thleē ⁊ de ſtirpe dauid
natꝰ teſtimoniū habet
a lege ⁊ prophetis · hic
verba ſalutis familie
ſue attulit · in cuius na‑
tiuitate cecinerunt an‑
geli · Gloria in ex · d · ⁊
in t · p · h · b · vo · Cui ve‑
niēti in hierl̄m · obuia
turba clamauit dicēs. Benedictus q̄ venit in noīe dn̄i.

Videns noemi ⁊c. Gentilis populus obſtinato animo predicato‑
res ſequit̄ in terrā ſanctā · ⁊ in ciuitatē dei bethleē · vbi ꝓparat̄ ad ſuſcipiēdū
ſpōſum de ſtirpe abrae natū · in quo benedicent̄ oēs gētes vel tribꝰ terre.

Non vocetis me ⁊c. Agnoſcit ſinagoga calamitatē ſuā quā poſt

Et rogauit ⁊c. quia ſācta eccleſia ꝑſeuerat ī agro diuine lectionis pꝰ
meſſores ⁊ ꝓdicatores myſteria ſcripturaꝝ colligens vt in ſinu mētis ſue te‑
ſtimonia ⁊ exēpla virtutū recōdat. Vel ager ille ē celeſtis ſtudij diſciplina.

meſſis intelligētia ſpiri
tualiſ· meſſores· p̄dica
tores· ſpice remanētes
ſentētię ſcripturarū q̄
multū p myſterium oc
cultate q̄ſi pleniores
remanēt ad exercitiū
meditātis· plebs ergo
gētilis eccleſiaſticā di
ſciplinā ardēter appe
tit vt ad meditationē
diuinę legis ⁊ ſancto
rū ſocietatē admittat
⁊ ſanctorꝫ documentis
vel exēplis reficiat.

Ne vadas i alterū agrū. Quaſi
ne recedas a ſtatu fi
dei· ne ſeq̄ris errores
hereticorꝫ vel ſciſmati
corꝫ ſed magiſ iungere
aīabꝰ ſanctis vt me
tas ſcripturas ſanctas
meditādo· ⁊ ope iplen
do ⁊ hauſtū diuinę ſa
piētię de libris duorū
teſtamentorꝫ. ⁊ vñ. pu
eri. i. ſancti bibunt ⁊ ip
ſa bibas.

Que cadēs in facie. Gratias refert
eccleſia gentiū ſaluato
ri q̄ eā reſpicere digna
tus eſt. Cui ille. r̄ndit
placere ſibi q̄ mortuo
uiro ſuo. i. dyabolo pa
rētes idolatras reliq̄t
⁊ terram natiuitatis. i.
carnali a d̄ſideria ⁊ po
pulo ſanctorꝫ ſe ſocia
uit q̄ ſibi antea ignotꝰ
fuit cū ſequeret cupidi
tatē veteris hoīs

Inueni ⁊c. No
ta hūilitatē gentilis ec
cleſię q̄ ſe cognoſcit im
parem· tāte gratię nec
audet ſe equipare pri
mitiue ecclię· vñ ⁊ di
cit. Nā ⁊ catelli edunt
de micis que cadūt de
mēſa dn̄orꝫ ſuorꝫ ⁊ ali
bi. Dn̄e nō ſuꝫ dignꝰ
vt intres ſub t· m. ſ tm̄
dic vbo ⁊ ſa· p· m· ⁊c.

Quando hora ⁊c. Hora veſcēdi fuit
qn̄ dictū ē apl'is ite do
cete oēs. g. baptizātes
eos. In noīe p. ⁊ f. ⁊ ſ.
ſ. A dn̄o enī dictū eſt
ī viā gētiū ne abieritis

Intinge buc. tuā ⁊c. Lege. ſ. q̄ diu
meditata pſeuerās in
priorē populū phariſę
orꝫ ꝯditionibꝰ vel tra
ditionibꝰ corrupta na
tiuū ſaporē pdidit. In
hac tingit eccleſia buccellā. i. myſteriū īcarnatōis xp̄i diſcit eſſe in teſtamen
to veteri ⁊ ideo firmiꝰ credit q̄ ante longe p̄figuratū cognoſcit.

De veſtris quoq₃ ma. Nota humilitatē p̄riſfamilias· q̄ nō ſoluꝫ
ſpicas relictas teſtimoniorꝫ colligi p̄mittit· ſ etiā manipulos ſāe vltronea

ad meridiē· nūc ſtat in agro ⁊ nec
(antique ſupſtitōnis)
ad momentū quidē domū reuerſa
ē. Et ait booz ad ruth audi filia ne
vadas in alterū agrū ad colligēdū
ne recedas ab hoc loco ſed iūgere
puellis meis ⁊ vbi meſſuerint ſeq̄
re· mādaui enī pueris meis vt ne
mo moleſtus ſit tibi. Si etiā ſitie
ris: va de ad ſarcinulaſ ⁊ bibe aq̄s
de q̄bꝰ ⁊ pueri mei bibūt. Que ca
dens in faciē ſuā ⁊ adorās ſup ter
rā: dixit ad eū. vñ mihi hoc vt īue
nirē gratiā añ oculoſ tuos· ⁊ noſſe
me dignareris pegrinam mulierē:
Cui ille r̄ndit. Nunciata mihi oīa
ſunt q̄ feceris ſocrui tuę· poſt mor
tē viri tui ⁊ q̄d reliq̄ris pētes tuoſ
⁊ terrā in qua nata es ⁊ veneriſ ad
populū quē antea neſciebas. Red
dat tibi dn̄s ꝓ ope tuo· ⁊ plenam
(fide. ſ. vnde hoc ē opuſ dei vt credatis in eū quē miſit ille)
mercedem recipies a dn̄o deo iſrl'·
(duo teſt. quibꝰ deꝰ ꝓtegit fugientes ad ſe· vnde in vmbra alarū tuarꝫ ſperabo)
ad quē veniſti· ⁊ ſub cuiꝰ ꝯfugiſti
alas. Que ait· inueni gratiā corā
oculiſ tuis dn̄e mi q̄ ꝯſolatꝰ es me
⁊ locutus es ad cor ancillę tue q̄ n̄
ſum ſiliꝰ vniꝰ puellarꝫ tuarꝫ. Dixit
q₃ ad eam booz. Qn̄ hora veſcēdi
venerit: veni huc ⁊ comede panē
⁊ intinge buccellam tuā in aceto:
(q: eccl'ia gētilis ſctis p̄dicatoribꝰ ſe iūgit p fidē.)
Sedit itaq₃ ad latus meſſorꝫ ⁊ cō
(q: ſcia diuine legis deuotā refecit mentē)
geſſit pollentā ſibi comeditq₃ ⁊ ſa
(q: ſigl'a verba q̄ audiuit ſubtili diſcretōe rūiauit)
turata ē. Et tulit reliq̄as atq₃ inde
(q: in corde verba audita retinuit ⁊ vt maiora p̄cipiat inſtāter meditādo laborauit)
ſurrexit vt ſpicas ex more collige
ret. Precepit aūt booz pueris ſu
is dicēs. Etiā ſi vobiſcū metere vo
luerit ne ꝓhibeatis eam· ⁊ de vr̄is
quoq₃ manipulis ꝓijcite de indu
ſtria ⁊ remanere permittite· vt abſ
q₃ rubore colligat· ⁊ colligentē ne
mo corripiat. Colligit ergo i agro

(q: ſancta eccleſia virga diſcretionis ſpūalem ſenſum elicit de littera legis)
vſq₃ ad veſpam· ⁊ q̄ collegerat vir
ga cedēs ⁊ excutiēs: inuenit ordei
quaſi ephi menſurā. i. tres modioſ
Quoſ portās reuer ſa ē in ciuitatē
⁊ oſtēdit ſocrui ſuę. Inſup ꝓtulit
⁊ dedit ei reliq̄as cibi ſui quo ſatu
rata ē. Dixitq₃ ei ſocruſ· vbi hodie
collegiſti· ⁊ vbi opus feciſti: Sit
benedictus q̄ miſertus ē tui. Indi
cauitq₃ ei apud quē eſſet opata et
nomē dixit viri q̄ booz vocaret.
Cui r̄ndit noemi. B n̄dictus ſit a
(largitatis)
dn̄o qm̄ eādē gratiā quā p̄buerat
(iudeis cū eiꝰ fruerent beneficiis) (gentilibꝰ qui in peccatis ſepulti erāt)
viuis ſeruauit ⁊ mortuis. Rurſū
(ſinagoge ſecundū carnē ecclie ſecundū ſpiritus vnionē) (chriſtus)
q₃ ꝓpinquus nr̄ eſt homo· ⁊ ruth
hoc quoq₃ inq̄t p̄cepit mihi vt tā
diu meſſoribus eius iungerer do
nec omēs ſegeteſ meterent. Cui di
xit ſocrus melius ē filia mi vt cum
(animabus ſanctis)
puellis eius exeas ad metēdū ne
(hereticorꝫ) (ſciſmaticorꝫ doctrīa vt rixe ⁊ ꝯtēcōs)
in alieno agro q̄ſpiā reſiſtat tibi.
Iuncta ē itaq₃ puellis booz· ⁊ tā
(gratiā no· t· q̄ rōnabilibus ad refectionē collata ī quo offertur caro ⁊ ſanguis chriſti de quo d̄r niſi granū frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit ipſū ſolum manet)
diu cū eis meſſuit donec triticū et
(legis littera q̄ iudeiſ tāq̄ iumētis ad paſtū data)
ordeum in horreis conderent.

C. III.

Poſtquā autē reuerſa ad ſocrꝫ ſuā: audi
(ꝯſuluit primitiua eccleſia gentili q̄uō ꝑueniat ad ꝯſortium chriſti)
uit ab ea· filia mi querā tibi requi
em ⁊ ꝓuidebo vt bene ſit tibi. Bo
oz iſte cuius puellis in agro iūcta
es propiquus noſter ē ⁊ in hac no
(aqua bap̄i vel pn̄ie lacris)
cte areā ordei ventilat· lauare igit et
(criſmate vel ſpūſſancti vnctione) (ornatu virtutum)
ungere ⁊ iduere cultioribus veſti
mentis ⁊ aſcēde in aream. Non te
videat homo donec eſum potūq₃
(hic. ſ. chriſtꝰ ꝯuerſat ⁊ ad ſe reuocat genꝰ hūanū)
finierit. Quando autem ierit ad

largitate impt.

De vr̄is mani. ⁊c. Quia gētilis ppl'i īfir
mitatē nō deſpicit nec
priſtinos errores imp
pat ſ ſtudij ſagacitate
ad edificatōꝫ pducit.

Quaſi ephi mēſu. Cum in lectiōe p
ſancte trinitatis cōfeſ
ſionē diſcit catholicaꝫ
fidē. In efi mēſura q̄
tres modios cōtinet ſi
gnat vna diuitatis ſb
ſtātia ⁊ triū pſonarū
ꝓprietas.

Quos portās re. ⁊c. Quia fidē ſuā
matri ecclię oñdit vel
eccl'ia ſinagoge gratiā
quā ſponſi ſui munere
pcepit oñdit vt eam ꝓ
uocaret ad ſe.

Dedit ei re. Eru
ctauit cor meū vbū bo
nū. ſ. de plenitudīe cor
dis cibū p̄dicationis.

Benedictꝰ ⁊c. qm̄ e. ⁊c. Sinago
ga p̄dicāte· eccl'ia gēti
um bonitatē ⁊ potētiā
dn̄i cognoſcit· ⁊ forti
tudinē ſui ꝓtectoris et
tandē veritate cogēte
nomē domini bn̄dicit
q̄ ſeruauit gratiā mor
tuis quā p̄buit viuis.

Propinquus no. ē ho. Cognoſcit
propīquū mater eccl'ia
p gratuita bn̄ficia po
pulo gentiū collata· ⁊
audito noīe recordat
beneficiorꝫ antiquorꝫ.
vnde memor fui dierū
antiquorꝫ m. ſ. i o. o. t.

Precepit mihi vt tā diu. ⁊c. Quia
chriſtus oībꝰ ad ſe ve
niētibꝰ p̄cipit vt magl
cū fidelibꝰ ſuis iungā
tur ad meſſem ſpūalis
ſegetis q̄₃ cum alienis
cui pſuaſioni ꝯſentit
ſocrus dicēs. Melius
ē filia mi ⁊c. hoc vt bo
num ⁊ vtile nō poteſt
negare ſinagoga.

Donec ordeū. Hoc ē tā diu adheret
doctoribꝰ in meditatō
ne ſcripturarū· donec
veteris ⁊ no· t· noticiā
in cellaria cordis recō
deret. vñ. paſtū anię
ſufficientē haberet.

In hac nocte aream ventilat. Aream ſinagogam in
deorꝫ vbi legis ꝯditū ē· hāc chriſtus vētilat qn̄ in area euangeliū p̄dicans
ſingulorꝫ ꝯſilia ⁊ volūtates erga ſe triturat· vñ· iheſus aūt nō credebat ſe
metipꝫ eis· eo q̄ ipſe noſſꝫ oēs ⁊ n̄ erat opꝰ ei vt q̄s teſtioniū p̄hiberet d̄ hoīe

Non te videat ho. do. ⁊c. quia fides gentiū eccleſię nō añ apparuit

ꝗ̃ chriſtus myſteriũ in
carnatõnis ſue ĩpleuit
qñ corpalr inter hoĩes
viuẽs cibo ac potu vſꝰ
ẽ ⁊ tandẽ cenãs cũ di-
ſcipulis ſuis corpis et
ſanguĩs ſui ſacramẽta
ꝯmunicauit eis. Im-
pleto aũt myſterio di
ſpenſationis chriſti ec
cleſia de gentibꝫ ad fi-
dẽ fiducialiter acceſſit

¶ Diſcooperies. Quaſi agnoſce chri-
ſtũ ꝓ te paſſum ⁊ veni
deuota mente diſcute
opimentũ litterę ve. t.
in quo regit̃ ſacramen
tũ ĩcarnationis chriſti
⁊ cuꝫ cognoueris inde
tibi ſalutẽ ꝓmiſſaꝫ. hu
militer ad auxiliũ eius
ꝯfuge. vt ibi ꝑmaneaſ
omni tpe.

¶ Cũq3 cõmediſ ſet booz. Comedit
chriſtꝰ ⁊ bibit cũ in cę-
na corpis ⁊ ſanguinis
ſui ſacramẽta tradidit
aplis. vñ q2 pueri com
municauert carni ⁊ ſã
guini ipſe participauit
eiſdem.

¶ Archoniũ. Te-
ſtimonia ſcripturarũ.
vñ filius hoĩs uadit ſi
cut ſcriptũ ẽ de il. vel
iuxta turmas fidelium
animaꝝ ꝗs morte ſua
ab ĩferis reuocauit ad
hunc lectũ ꝓparauit ec
cleſia ⁊ diſcoopto pal
lio ⁊c.

¶ Expãde palliũ tuũ. Que palliũ ſup
ſe extẽdi poſtulauit bñ
dictionẽ accipe meruit
Qui eniꝫ gratiã fidei
plene ꝑcipit bñdictio
nem ⁊ virtutẽ pariter
poſſidebit.

¶ Sed ẽ aliꝰ me ⁊c. Johãnes baptiſta
ꝗ chriſtꝰ putabat̃. ſed
ſpõſi nomẽ nõ uſurpa
uit. ſed chriſto reſerua
uit. dicẽs q habet ſpõ-
ſam ſpõſus ẽ ⁊c. hic ꝓ
pinquior q2 in mundo
prior natus. vel iſte ꝓ-
pinquus ẽ legis deca-
logus. ꝗ ꝓpinquior ſina
goge ꝗ̃ euangelium
videbat̃ q2 ſpecialr il-
li ꝑ ꝑſo datꝰ ⁊ tpe pꝛor ẽ

¶ Surrexit itaq3 an. Quia añquã in-
dei doctrina legis ĩbu
ti naturę ſuę iura co-
gnoſcerẽt eccleſia gen
tiũ inercie ſuę ſomniũ
excutiens diluculo na
ſcẽtis fidei reſurrexit ⁊

.ſ. moriendũ. ſ. ꝓ vobis vbi oĩa acqſiuit. vnde ſi ex
dormiendũ nota locũ in quo dor-
alta. ſu. a. ter. o. t. a. m.
miet veniesq3 ⁊ diſcoopies palliũ
quo opit̃ a pte pedũ ⁊ ꝓiicies te ⁊
ſ q2 neceſſe ẽ vt ad ipſo ſaluatõis ſue ordinẽ diſcaſ
ſi aũt ad ſinagogã verba noemi retuleris ĩuenies
ibi iacebis. Ipſe autẽ dicet tibi.
in lege ⁊ ꝓpheta ꝙ poſt paſſionẽ vẽtura ſit ad fi
dem eccleſia gentiũ
ꝗd agere debeas. Que reſpondit.
ſ obediẽtia eccleſie meret̃ deſiderii ſui effectũ. vn
Quicꝗd ꝓcepis faciã deſcẽditq3 i
de o mulier magna ẽ fides tua. fiat tibi ſicut vis
areã ⁊ fecit omia ꝗ ſibi imꝑauerat
ſocrꝰ. Cumq3 ꝯmediſſet booꝫ ⁊ bi-
biſſet ⁊ factus eſſet hilarior iſſetq3
ſ aceruum
ad dormiendũ iuxta archoniũ ma
nipuloꝝ venit abſcõdite ⁊ diſcoo-
pto pallio a pedibꝰ eius ſe ꝓiecit.
ſ q2 mũdo tenebris inuoluto eccleſie celerẽ fidẽ
Et ecce nocte iã media expauit hõ
oſtẽdit nobis imitandũ ſ eccleſiã
⁊ cõturbatus ẽ. viditq3 mulierem
ſ hũiliter ĩcarnatõis ſacramentũ venerantẽ ſ chri
ſtus ſ cõfeſſionẽ eccleſie expetit
iacẽtẽ ad pedes ſuos ⁊ ait. Quę
es illa rñdit. Ego ſum ruth ancilla
ſ eccleſia fidei ⁊ ꝓcectiõis chriſti gratiã ante om
tua. Expãde palliũ tuũ ſup famulã
nia deſiderat
tuã ꝗa propinquꝰ es. At ille. bene
ſ qua tibi cõſulens idolatriã deieciſti
dicta es inꝗt a dño filia. ⁊ prioreꝫ
ſ q2 poſtq3 ad chriſtũ veniſti cõſtanter ꝑſeueraſti
miſcdiam poſteriore ſupaſti. q2 ñ
ſ hereticos vel ſciſmaticos qui nõ habẽt maturita
es ſecuta iuuenes paupes ſiue di
tem cõſiliũ. q2 ſꝑ inſtabiles ⁊ incerti
uites. Noli ergo timere. ſed ꝗcꝗd
ſ petite ⁊ accipietis querite ⁊ iuenietis quicquid
dixeris mihi faciã tibi. Scit enim
fides recte petit chriſti benignitas cõcedat
ois populꝰ ꝗ hitat intra portas vr
bis mee mulierem te eſſe virtutis
ſ q2 fidelibꝰ firmiter ꝑſuaſum ẽ ꝙ eccleſia virtu
nec abnuo me ꝓpinquũ eſſe. ſed ẽ
tibus plena ſit de q dr. mulierẽ fortẽ ꝗs iueniet.
alius me ꝓpinꝗor. Quieſce hac no
cte. ⁊ facto mane. ſi te voluerit ꝓpi
quitatis iure retinere. bñ res acta
ẽ. Sin aũt ille noluerit abſq3 vlla
dubitatõe ego ſuſcipiã te viuit dñſ
Dormi vſq3 mane. Dormiuit ita-
ſ q2 in ſpe ĩcarnationis requieſcẽs patiẽter expe
q3 ad pedes eiꝰ vſq3 ad noctis ab
ctauit donec recederẽt tenebre infidelitatis
ſceſſum. Surrexit itaq3 anteq̃3 ho
mines cognoſcerẽt ſe mutuo ⁊ di-
ſ ne queras laudẽ de tua cõuerſatione cũ facis ele
xit booꝫ caue ne quis nouerit. ꝙ
moſinã neſciat ſi. tua. q. f. d. t.
huc veneris. ⁊ rurſuꝫ expãde iquit
ſ dilata fidẽ tuã ſ ope exerce quod ꝑcipis corde ꝙ
palliũ tuũ quo opiris ⁊ tene vtra
q3 manu. Qua extẽdente ⁊ tenẽte
mẽſus ẽ ſex modios ordei. ⁊ poſu-

ſ cõdita. ſ. chriſti donationibꝰ ⁊ virtutum ornata
it ſup eam. Quę portãs ingreſſa
fructibꝰ
ẽ ciuitatẽ ⁊ venit ad ſocrũ ſuã. quę
ſ magnalia dei. ſ. vt eccleſiã primitiuã ꝓuocat ad
dixit ei. Quid egiſti filia. Narra
laudẽ. vel ſinagogã ad cõuerſionẽ
uitq3 ei oia ꝗ ſibi feciſſet hõ: ⁊ ait.
ecce ſex modios ordei dedit mihi
ſ fiducialiter ꝓmiſit eccleſia. q2 veritas non ceſſa
bit implere ꝓmiſſa que ait. qui crediderit. ⁊ bap.
fu. ſal. e. ſ primitiuã eccleſiã vel ſinagogã
⁊ ait. nolo te vacuã reuerti ad ſo
crũ tuã. Dixitq3 noemi. Expecta fi
lia donec videamꝰ quẽ res exitum
habeat. Neq3 eni ceſſabit hõ ſi nõ
ꝯpleuerit ꝗ locutus ẽ.

¶ C. IIII.

ſ q2 chriſtꝰ ad effectũ ꝑducit ꝓphetiam de incarnatione ſua ſcriptã

Aſcendit ergo booꝫ ad portã ⁊ ſedit ibi. Cumq3
vidiſſet ꝓpinquuꝫ ꝓterire de quo
prius ſermo habitꝰ ẽ. dixit ad euꝫ
ſ p gabrielẽ. ſ. dicẽs iohãnes vocabit nomẽ eius
Declina pauliſp ⁊ ſede hic: vocãſ
cum nomie ſuo: ꝗ diuertit ⁊ ſedit.
ſ in teſtimoniũ ſecũdi aduentus ſui
Tollens autem booꝫ . x. viros de
ſ patres veteris t. qui decalogũ ſeruauerũt. ⁊ chri
ſenioribꝰ ciuitatis. dixit ad eos. ſe
ſti incarnationẽ ibidẽ preſignatã eſſe cognouerũt
dete hic. Quibꝰ reſidẽtibꝰ locutꝰ
ẽ ad ꝓpiquũ. Partẽ agri pr̃is no-
ſtri elimelech vendidit noemi. quę
reuerſa eſt de regione moabitide:
ꝙ audire te volui ⁊ tibi dicere co-
ram cũctis ſedentibꝰ ⁊ maioribus
natu de populo meo. ſi viſ poſſide
re agrũ iure ꝓpinꝗtatis: eme ⁊ poſ
ſide. Sin autẽ tibi diſplicet: ⁊ hoc
ipſum indica mihi. vt ſciã ꝗd face-
re debeã. Nullus ẽ eni propiquuſ
excepto te ꝗ prior es. ⁊ me ꝗ ſecun
dus ſum. at ille rñdit. Ego agrum
emã. cui dixit booꝫ. qñ emeriſ agꝝ
de manu mulieris: ruth quoq3 mo
abitidẽ ꝗ vxor defuncti fuit debeſ
accipe vt ſuſcites nomẽ propinqui
tui in hereditate ſua. qui reſpõdit.
cedo iure propinꝗtatis. neq3 eniꝫ
poſteritatẽ familię meę delere de-
beo. Tu meo vtere priuilegio. quo
me libẽter carere profiteor. hic au
teꝫ erat mos antiꝗtus in iſrl̃ inter

ad xpi grãm ꝓperauit

¶ Menſus ẽ ſex mo. ⁊c. Quia iuxta
capacitatẽ intellectus
tribuit̃ ꝑfecte opatõis
modus vt intꝰ ⁊ foris
ditet̃ diuino munere.
ſenarius quoq3 nume
rus hec ſignificare ꝓt
ꝙ dñs. vi. etate ordeũ
legis ſpũaliter intelle-
ctũ ꝯceſſit ecclię gẽtiũ.

¶ Aſcẽdit ad portam. Quia in virgis
aluo ĩ ꝗ appareret car
nem ſumebat. de hac
porta dr. porta hec clau-
ſa erit ⁊ nõ aperiet̃. et
vir nõ. tran. ꝑ eam q2
dominꝰ deus iſrl̃ igreſ
ſus ẽ ꝑ eam.

¶ Declina pauliſper. Quia chriſtꝰ iu
dęis vidit legem cõſti
tutã corpaliter. ⁊ ad ſe
declinare iuſſit. q2 eaꝫ
ad diſpenſationis ſuę
myſteriũ teſtificanduꝫ
ĩclinauit. Aliter vidit
ꝓpinquuꝫ ꝓterire cũ ꝓ
curſoris ſui aduentũ.
quẽ more hũanę vitę
properare ꝯſpexit ⁊ ad
officiũ ꝓcurſoriſ miſeri
corditer ꝯuertit.

¶ Locutus ẽ ad pro. Cõueniẽs legiſ
ꝑitos pteꝫ agri noemi
ad emendũ obtulit cũ
ꝑtem plebis ꝗ apparẽ
te iam gratia remanſit
ad ſaluãdũ magiſtris
ſinagoge oñdit vt ĩfir
mitatẽ ſuã agnoſcerẽt
⁊ ꝙ ipſi nequirẽt vero
medico faciendũ ꝯmit
terent. vñ. leproſis dr.
Ite oñdite vos ſacer
dotibꝫ ⁊ cũ irent mun
dati ſunt.

¶ Ut ſuſcites nomen. Significat nõ
aliã poſſeſſionẽ plebis
ꝗ̃ copulationẽ eccleſię
in ꝯiugiuꝫ chriſti ꝗ ſu
ſcitauit antiquũ nomẽ
filij dĩ ꝙ initio habue
rũt ſancti. vñ vidẽtes
filij dei filias hominũ
⁊c. ⁊ lucas dicit adã fi
liuꝫ dei quẽ in eccleſia
gentiũ ꝑ gratiã dei ſu
ſcitauit. vñ dedit eis
poteſtatẽ fi. d. f. ⁊c. hoc
nomẽ in nationibꝰ le
gis decalogus ſuſcita
re nõ potuit. Si auteꝫ
hoc ad iohannẽ bapti
ſtam retuleris ĩuenies
eum cedentẽ iure pro
pinꝗtatis. ⁊ dicentem
Ego baptizo in aquã
mediꝰ aũt veſtrũ ſtetit

quem vos neſ. cuius non ſum dig. ſol. cor. cal. eius. ⁊ alibi. Ego non ſum chriſtus. ſed miſſus ſū añ eū qui habet ſponſam ſponſus ē. Cedit quoq; lex euangelio. lex enī ſubintrauit vt abundaret delictum. ſupabundante gratia. Repbatio quidem fit p̄cedentis mādati ꝓpter infirmitatē ei⁹. Introductio vero melioris ſpei p quā ꝓximamus ad deum fit p ihesum chriſtum.

Soluebat hodie cal. ⁊c. Calciamētum velamē eſt myſterioꝝ. lex vero de pede ſuo calciamētū ſoluit. ⁊ chriſto dedit. q̇a ſacramēta p magiſtroſ populi manifeſtare nō potuit. ſed chriſto hoc faciendum reſeruauit. Johannes ergo nō ſibi ſ; chriſto calciamētū vendicauit. q: ſoli chriſto ſponſam ꝯpetere intellexit. vnde ait. nō ſum dignus ſoluere corrigā calciamēti e⁹.

Teſtes vos in. Sic chriſt⁹ ex vtroq; teſtamēto teſtes habet ſufficiētes ꝙ populum gentiū quē decalogus iam finitus ſpūaliter fecūdare nō potuit ipſe ſemine verbi fecundauit oīa poſſidēs q̄ priores ⁊ poſteriores habuerunt ſancti.

Et maiores natu ⁊c. Yſido. Decē maioꝝ natu benedictio oñdit in nomine ihesu omnes gentes eſſe benedicēdas. Jota enī apud grecos decē ſignificat q̄ in nomine ihesu prima littera eſt.

Faciat dñs hanc. Imprecat' ꝓſpera eccleſię gentiū vt gratiā fecunditatis quā habuerūt iſraelitarū primi pentes pcipiat.

Rachel. Species interne ꝯtēplationis habēs certā intelligentiā veritatis. vñ. Rachel bona facie ⁊ pulcra ſpecie quā amat oīs pie ſtudioſus ⁊ ꝓpter hanc ſeruit laban q̇ interpretat' dealbatio quā cōparat gratię dei q̇ dicit ꝙ ſi fuerint peccata nr̄a ſicut phenicū tanq; nix dealbabunt'.

Lya. Actio huius vitę in q̄ viuim⁹ laborioſa ē ex fide ⁊ icerta quo exitu pueniat ad vtilitatē eoꝝ quibꝰ ꝯſulere volumus. ipſa ē lya prior vxor iacob q̄ infirmis oculis fuiſſe memorat'.

Phares ⁊c. Quia gētilis populus gratiā tenuit ⁊ in ptu fratrē q̇ prior manū emiſerat: p̄ceſſit. Iſrael enī in ope legis prius manū emiſit ⁊ eam prophetarū ⁊ ipſius chriſti cruore pollutā retraxit. poſtea vero ꝑplſ gentiū prorupit vt eſſent primi nouiſ. ⁊ no. pri. Thamar quoq; ꝯmitans vel ama

ꝓpiquos: vt ſi qñ alter alteri ſuo iure cedebat vt eſſet firma ꝯceſſio: ſoluebat homo calciamentū ſuū. ⁊ dabat ꝓpinquo ſuo. hoc erat teſtimoniū ceſſionis i iſrl'. Dixit quoq; ꝓpiquo ſuo booz. Tolle calciamētum qđ ſtatim ſoluit de pede ſuo. At ille maioribus natu ⁊ vniuerſo populo: Teſtes vos inq̇t eſtis hodie qđ poſſederim oīa q̄ fuerūt elimelech ⁊ chelion. ⁊ maalon tradēte noemi. ⁊ ruth moab itidē vxorē maalon in ꝯiugiū ſumpſerim vt ſuſcitem nomē defuncti in hereditate ſua. ne vocabulū eius de familia ſua ac fratrib⁹ ⁊ populo deleat' vos inquā huius rei teſtes eſtis. Reſpōdit omis populus q̇ erat in porta ⁊ maiores natu. Nos teſteſ ſumus. faciat tibi dñs hanc mulierem q̄ ingredit' domū tuā ſicut rachel ⁊ liam. q̄ ędificauerūt domū iſrl'. vt ſit exēplum virtutis in effrata ⁊ habeat celebre nomē in bethleem. fiatq; dom⁹ tua ſicut domuſ phares quē thamar pepit iude de ſemine qđ dederit tibi dñs ex hac

ſq: chriſto iūcta eccleſia ſpūalem ſobolē generat

puella. Tulit itaq; booz ruth. ⁊ ac-

vnde donec ſterilis pepit plimoſ ⁊ que m. h. f. i. ē.

cepit vxorē: ingreſſuſq; eſt ad eā. ⁊ dedit illi dñs vt ꝯcipet ⁊ pareret filium.

ſſinagogam

Dixerūtq; mulieres ad noemi. Benedictus dñs qui nō ē paſſus vt deficeret ſucceſſor familię tuę ⁊ vocaret' nomē eius in iſrl'. et habeas q̇ ꝯſoletur animā tuā. et enutriat ſenectutē. De nuru enim tua natus ē qui te diliget. ⁊ multo tibi melior eſt q̄ ſi ſeptē haberes filios. Sūſceptūq; noemi puerū poſuit in ſinu ſuo. ⁊ nutricis ac gerule officio fungebat'. Vicinę autē mulieres ꝯgratulātes ei ⁊ dicētes natus ē tibi filius noemi vocaueruntq; nomē eius obeth. hic ē pater yſai patris dauid. hee ſunt generatiōes phares. phares genuit eſrom. eſrom aūt genuit aram. arā genuit aminadab. aminadab genuit naaſon. naaſon genuit ſalmō ſalmon genuit booz. booz genuit obeth. obeth genuit yſai. yſai genuit dauid regem.

Ruth Explicit.

ritudo interpretat'. Eccleſia enī gētiū ⁊ noīe ⁊ habitu q̄ fuit in ydolatria feda ⁊ amara in pęnitētia fit dulcis et pulcra.

Vt cōciperet ⁊ pareret. Semp eccleſia ſpūſſancti munere fecundat' ⁊ alijs ad lucē ꝑpetuam decedētibus ſuccedet vt chriſtianū nomē maneat i eternū ⁊ mater ſanctiſſima de noua ꝓgenie in ſenectute ſua ꝯſolationē habeat: decedētibus quoq; pr̄iarchis ⁊ ꝓphetis ſucceſſerūt euāgeliſte ⁊ apl'i. vñ p patribꝰ tuis nati ſunt tibi filij.

De nuru enim. Nurus ſinagoge gētilis eccleſia eſt q̄ nupſit xp̄o de ſinagoga nato. Quē. ſ. p legem gignere nō potuit p proplxtię myſteriū ſuſceptum ſub leuamīe figurarū portabat occultū ⁊ nutricis fungebat' officio q: matriſ carebat priuilegio.

Multo tibi melior ē. Multitudinē. ſ. eoꝝ q̇ in veteri t. legiſ doctrina nutriebant'. qui. ſ. nō crediderunt verbū dñi ⁊ imolauerunt filios ſuos. ⁊ filias demonijs. ⁊ tandē chriſtū occiderūt ⁊ apoſtolos pſecuti ſunt

Et nutricis ac gerule. Spūaliſ proſapia generationis demonſtrat'. obeth enī ſeruilis interpretat'. yſai in iole ſacrificiū vel incenſum. dauid manu fortis. vel deſiderabilis. Qui enī ſtrenue deo ſeruit ſacrificiū illi gratū ⁊ ſuauiſſimū odoris incenſum p opa virtutū ⁊ orationis ſtudiū ipendit. Sicq; roboratus fide ⁊ deuotione deſiderabilis ē ⁊ deo placet.

Vicine aūt. Celoꝝ virtutes q̄ gaudēt i fecūditate eccleſię ⁊ uocāt nomen eius obeth. i. ſeruiēſq; quē ſupno regi ſecū ſeruire deſiderant.

Hee ſunt generationes. Decē ſunt generationes filij iude vſq; ad dauid. Vñ cognoſcis q: totius diuinę itentio legis ad chriſtū tēdit, qui natus ē de ſemine dauid vt illi⁹ aduentū p̄dicet ⁊ legis pfectionē in eo manifeſtet. finis enī legis chriſtus. ad iuſticiā o. c. añ legē ergo iacob de incarnatione chriſti ait. Non auferet' ſceptrū d. i. ⁊ dux. de fe. ei⁹ donec ve. q̇ mit. ⁊c. ad dauid aūt quia chriſtus de ſemīe iuda dictum ē de fru. v. t. po. ſ. ſe. t. Patet ergo omniū prophetarū ⁊ patriarcharū oraculū ptinere ad diſpenſationē domini noſtri ihesu chriſti.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

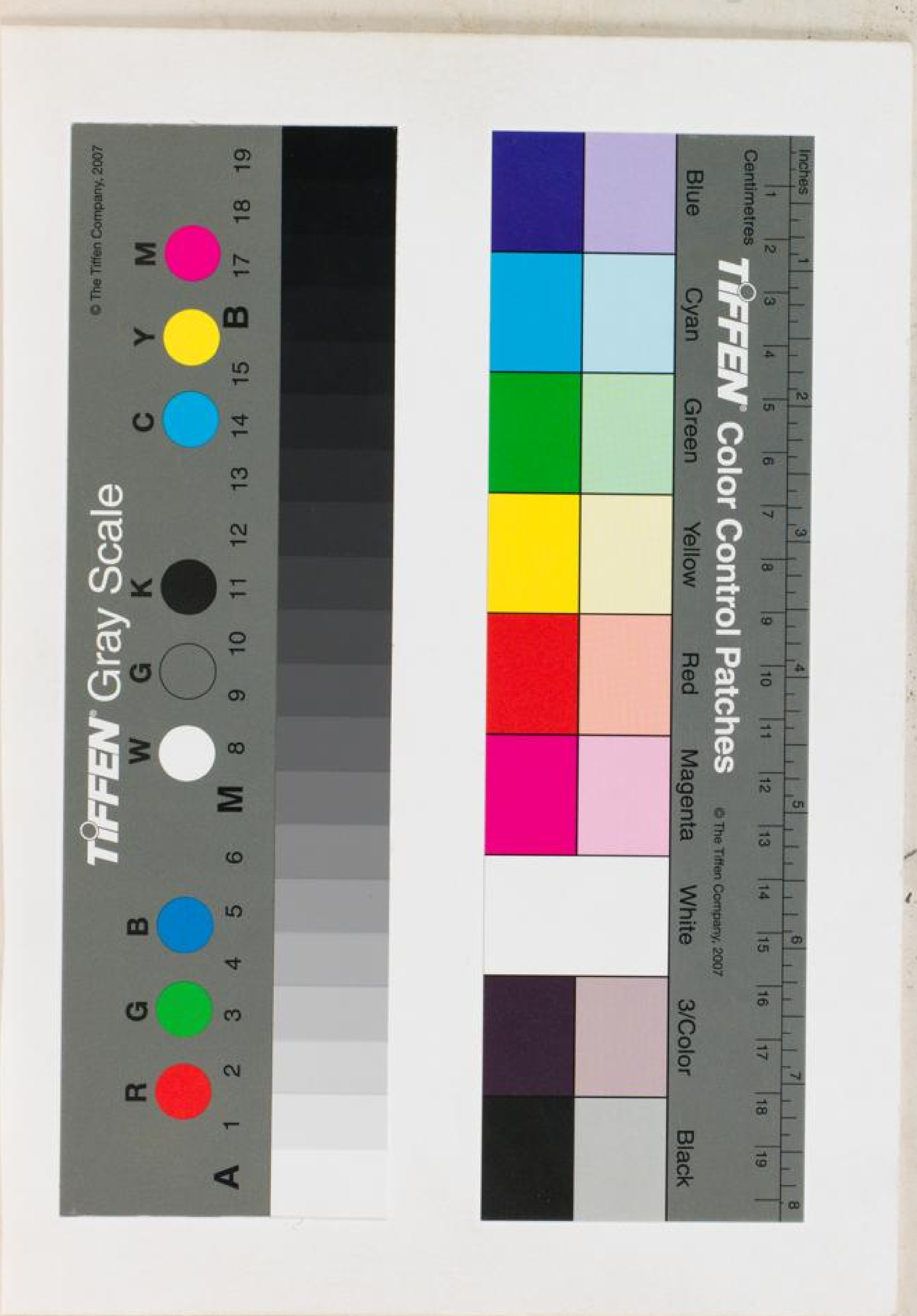
TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19
R G B W G K C Y M
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Inches
Centimetres
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black